

Seminaria europejskie

12. seminarium
koordynator: Joanna Różycka-Thiriet

4 kwietnia 2018 roku
j.rozycka@schuman.pl

Temat: Negocjacje rozwodowe UE-Zjednoczone Królestwo

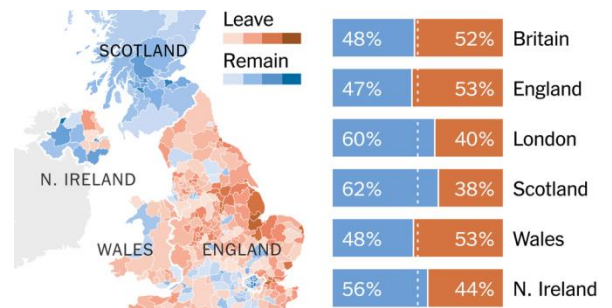
Goście:

- **dr Agnieszka Cianciara**, Instytut Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk
- **dr Wojciech Lewandowski**, Instytut Europeistyki Uniwersytetu Warszawskiego

SŁOWNICZEK PRZETRWANIA

Brexit (od angielskiego *Britain* i *exit*) – określenie oznaczające wyjście Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej. Rada Języka Polskiego zaleca, aby pisać to słowo z małej, a nie z wielkiej litery.

Referendum 23 czerwca 2016 roku - referendum w sprawie pozostania Zjednoczonego Królestwa w Unii. Premier David Cameron zapowiedział takie referendum w wystąpieniu ze stycznia 2013 roku, a jego Partia Konserwatywna obiecywała je idąc do wyborów parlamentarnych w 2015. Cały pomysł wziął się z walki Camerona o utrzymanie władzy w łonie własnego ugrupowania i rozgrywki międzypartyjnej na arenie krajowej (konserwatyści starali się o eurosceptyczny elektorat i ostatecznie wygrali wybory). Cameron postawił sobie za cel, by przed referendum zreformować UE (Brytyjczycy mieli zagłosować za pozostaniem w zreformowanej Unii). Brytyjski premier rozmawiał z unijnymi przywódcami o zmianach w Unii i o pozycji swojego kraju w UE. W lutym 2016 strona unijna przedstawiła swoją ofertę porozumienia ze Zjednoczonym Królestwem (reformy UE w 4 obszarach), a David Cameron uznał, że spełnił swoje zobowiązania dotyczące zreformowania Unii i teraz wyborcy mogą już zdecydować o pozostaniu lub opuszczeniu UE. 23 czerwca 2016 roku na pytanie, czy Zjednoczone Królestwo powinno pozostać w Unii, twierdząco odpowiedziało 48,1%, negatywnie 51,9%. 24 czerwca Cameron podał się do dymisji. W lipcu 2016 roku nowym premierem została Theresa May, wcześniej minister spraw wewnętrznych.

Wyniki za pozostaniem i opuszczeniem UE w poszczególnych częściach Zjednoczonego Królestwa

Źródło: <https://www.nvtimes.com>

Artykuł 50 Traktatu o Unii Europejskiej – precyzuje procedurę wystąpienia państwa członkowskiego z Unii Europejskiej. Wprowadzony został do traktatu dopiero podczas ostatniej reformy traktatów (weszła w życie w 2009 roku). Wcześniej przepisy nie przewidy-

wały wprost takiej możliwości. Zgodnie z art. 50 państwo informuje Radę Europejską o zamiarze wystąpienia (Zjednoczone Królestwo uczyniło to 29 marca 2017 roku). Ta zaś ustala **wytyczne** negocjacji. W imieniu Unii **negocjacje** prowadzi Komisja Europejska. Decyzję o zawarciu umowy o opuszczeniu Unii podejmuje Rada większością kwalifikowaną, za zgodą Parlamentu Europejskiego. Art. 50 przewiduje, że kraj przestaje podlegać unijnym traktatom (a więc przestaje być członkiem UE) w dniu wejścia w życie takiej umowy lub, jeśli nie została wynegocjowana, 2 lata o zgłoszeniu zamiaru opuszczenia UE (w przypadku Zjednoczonego Królestwa byłby to 29 marca 2019 roku). Jednak Rada Europejska może jednomyślnie wydłużyć ten okres. Gdyby kraj, który wyszedł z UE, chciał ponownie zostać jej członkiem, podlega takiej samej procedurze jak inne państwa kandydujące. Najważniejszymi punktami negocjacji UE-UK są m.in. ochrona praw obywateli UE i obywateli Zjednoczonego Królestwa po brexicie, zobowiązania finansowe Zjednoczonego Królestwa wobec Unii i kwestia granicy między Irlandią i Irlandią Północną (uniknięcie tzw. twardej granicy).

Wystarczające postępy – w wytycznych negocjacji w sprawie brexitu z 27 kwietnia 2017 Rada Europejska domagała się m.in., by rozmowy o ramach przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem rozpoczęły się dopiero, gdy stwierdzi ona, że *na pierwszym etapie [rozmów] poczynione zostały wystarczające postępy zmierzające do wypracowania zadowalającej umowy w sprawie warunków uporządkowanego wystąpienia*. Rada Europejska zgodziła się na przejście do kolejnego etapu negocjacji 15 grudnia 2017 roku i wydała kolejne wytyczne negocjacyjne.

DOBRE POWIEDZIANE – FRAZA DNIA

(...) chcę jasno powiedzieć ludziom – bo rzeczywistość wymaga byśmy stanęli twarzą w twarz z trudnymi faktami. Opuszczamy jednolity rynek. Życie będzie inne. Pod pewnymi względami nasz dostęp do naszych wzajemnych rynków będzie mniejszy niż jest teraz. Jak struktura praw i obowiązków UE miałby być podtrzymana, gdyby UK – lub jakiś inny kraj – mogły cieszyć się wszystkim korzyściami bez wszystkich zobowiązań? (...) ufam, że możemy osiągnąć porozumienie. Obydwie strony chcą dobrego dostępu do swoich rynków; chcemy uczciwej i otwartej konkurencji między nami; chcemy wiarygodnych, przejrzystych środków weryfikacji, czy spełniamy swoje zobowiązania, i rozwiązywania sporów. Dla obydwu stron jest jasne, że, aby osiągnąć swoje cele, musimy sięgać wzrokiem poza precedensy i znaleźć nową równowagę. (...) Tak, w nadochodzących miesiącach będą lepsze i gorsze momenty. Jak w każdych negocjacjach, nikt nie dostanie wszystkiego, czego chce. (...) Będziemy się posuwać naprzód w spokojnych, cierpliwych dyskusjach na temat naszych stanowisk. (...)

- fragmenty przemówienia premier Theresy May z 2 marca 2018 roku na temat brexitu i przyszłego partnerstwa z UE.

PORTRETY MNIEJ ZNANYCH MĘŻCZYŹN I KOBIET

Autor: Foto-AG Gymnasium
Melle Źródło: Wikipedia

Głównym negocjatorem UE ds. brexitu (a konkretnie przedstawicielem Komisji Europejskiej prowadzącej negocjacje) jest Francuz **Michel Barnier** (ur. w 1951 roku). Objął to stanowisko w 2016. Kuluary Brukseli to dla niego nie pierwsza. W swojej długiej karierze politycznej był nie tylko francuskim ministrem środowiska (1993-1995), ministrem do spraw europejskich (1995-1997), ministrem spraw zagranicznych (2004-2005), ministrem rolnictwa i rybołówstwa (2007-2009), ale także członkiem Komisji Europejskiej - komisarzem ds. polityki regionalnej i reformy unijnych instytucji (1999-2004), a następnie ds. rynku wewnętrznego i usług (2010-2014). W latach 2009-2010 był posłem do Parlamentu Europejskiego (zrezygnował po objęciu teki komisarza). Związany jest z prawicą (Europejską Partią Ludową).

Guy Verhofstadt (ur. w 1953 roku), belgijski polityk z Flandrii, zajmuje się negocjacjami ze Zjednoczonym Królestwem z ramienia Parlamentu Europejskiego. Verhofstadt był premierem Belgii w latach 1999-2008. Wcześniej w latach 1985-1988 był wicepremierem i ministrem finansów, badań naukowych i planu. W 2009 roku wybrano go do Parlamentu Europejskiego, od tego samego roku jest przewodniczącym grupy Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE). Jeśli chodzi o integrację europejską, jest zwolennikiem federalizmu. W 2004 roku otrzymał polskie odznaczenie - Krzyż Wielki Orderu Zasługi RP

Autor: Martin Kraft
Źródło: Wikipedia